EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 15.5.2014
COM(2014) 270 final

ANNEX 1

PŘÍLOHA

k

návrhu rozhodnutí Rady

o postoji, který má Evropská unie zaujmout v rámci Rady stabilizace a přidružení zřízené Dohodou o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Černá Hora na straně druhé, pokud jde o nahrazení protokolu č. 3 k uvedené dohodě týkajícího se definice pojmu „původní produkty“ a metod správní spolupráce novým protokolem, který pokud jde o pravidla původu, odkazuje na Regionální úmluvu o celoevropsko-středomořských pravidlech původu

PŘÍLOHA

Předloha

ROZHODNUTÍ RADY STABILIZACE A PŘIDRUŽENÍ EU-ČERNÁ HORA č. […]

ze dne […]

o změně protokolu č. 3 k Dohodě o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Černá Hora na straně druhé týkajícího se definice pojmu „původní produkty“ a metod správní spolupráce

Rada stabilizace a přidružení,

s ohledem na Dohodu o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Republikou Černá Hora na straně druhé, jež byla podepsána v Lucemburku dne 15. října 2007[1] (dále jen „dohoda“), a zejména na článek 44 uvedené dohody,

s ohledem na protokol č. 3 k dohodě týkající se definice pojmu „původní produkty“ a metod správní spolupráce (dále jen „protokol č. 3“),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 44 dohody odkazuje na protokol č. 3, který určuje pravidla původu a stanoví kumulaci původu mezi EU, Černou Horou, Tureckem a jakoukoli zemí nebo územím, jež je zapojeno do procesu stabilizace a přidružení Evropské unie.

(2) Článek 39 protokolu č. 3 stanoví, že Rada stabilizace a přidružení zřízená podle článku 119 dohody může rozhodnout o změnách v ustanoveních tohoto protokolu.

(3) Cílem Regionální úmluvy o celoevropsko-středomořských preferenčních pravidlech původu[2] (dále jen „úmluva“) je nahradit protokoly o pravidlech původu, které jsou v současné době platné mezi zeměmi celoevropsko-středomořské oblasti, jediným právním aktem. Černá Hora a ostatní země západního Balkánu zapojené do procesu stabilizace a přidružení byly vyzvány, aby se připojily k systému celoevropské diagonální kumulace původu uvedeném v Soluňské agendě, jenž byl schválen Evropskou radou v červnu 2003. K připojení se k úmluvě byly vyzvány rozhodnutím vzešlým z evropsko-středomořské ministerské konference z října 2007.

(4) EU i Černá Hora podepsaly úmluvu dne 15. června 2011.

(5) EU uložila své listiny o přijetí u depozitáře úmluvy dne 26. března 2012 a Černá Hora dne 2. července 2012. V důsledku toho podle čl. 10 odst. 3 uvedené úmluvy vstoupila tato v platnost pro EU dne 1. května 2012 a pro Černou Horu dne 1. září 2012.

(6) Pokud k úmluvě nepřistoupí souběžně všechny smluvní strany v rámci oblasti kumulace, nemělo by to představovat méně příznivou situaci, než jaká byla dříve na základě protokolu.

---

[1] Úř. věst. L 108, 29.4.2010, s. 3.

[2] Úř. věst. L 54, 26.2.2013, s. 4.

(7) Protokol č. 3 k dohodě by proto měl být změněn tak, aby odkazoval na úmluvu,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Protokol č. 3 k dohodě týkající se definice pojmu „původní produkty“ a metod správní spolupráce se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Použije se ode dne [1. září 2014].

V … dne

Za Radu stabilizace a přidružení
předseda

PŘÍLOHA

Protokol č. 3

týkající se definice pojmu „původní produkty“ a metod správní spolupráce

Článek 1

Použitelná pravidla původu

Pro účely provádění této dohody se použijí dodatek I a příslušná ustanovení dodatku II Regionální úmluvy o celoevropsko-středomořských preferenčních pravidlech původu[1] (dále jen „úmluva“).

Všechny odkazy na „příslušnou dohodu“ v dodatku I a v příslušných ustanoveních dodatku II Regionální úmluvy o celoevropsko-středomořských preferenčních pravidlech původu se považují za odkazy na tuto dohodu.

Článek 2

Řešení sporů

Spory, které vyvstanou při ověřování podle článku 32 dodatku I úmluvy a které není možné vyřešit mezi celními orgány žádajícími o ověření a celními orgány příslušnými k tomuto ověření, se předkládají Radě stabilizace a přidružení.

Ve všech případech se řešení sporů mezi dovozcem a celními orgány země dovozu řídí právními předpisy dané země.

Článek 3

Změny protokolu

O změně tohoto protokolu může rozhodnout Rada stabilizace a přidružení.

Článek 4

Odstoupení od úmluvy

1. Pokud EU nebo Černá Hora depozitáři úmluvy písemně oznámí svůj úmysl od úmluvy odstoupit podle článku 9 uvedené úmluvy, zahájí EU a Černá Hora neprodleně jednání o pravidlech původu pro účely provádění této dohody.

2. Do dne vstupu takovýchto nově sjednaných pravidel původu se budou na tuto dohodu i nadále vztahovat pravidla původu obsažená v dodatku I a případně příslušná ustanovení dodatku II úmluvy platná v okamžiku odstoupení. Nicméně od okamžiku odstoupení je třeba pravidla původu obsažená v dodatku I a případně příslušná ustanovení dodatku II úmluvy vykládat tak, aby umožňovala dvoustrannou kumulaci pouze mezi EU a Černou Horou.

[1] Úř. věst. L 54, 26.2.2013, s. 4.

Článek 5

Přechodná ustanovení – kumulace

1. Bez ohledu na článek 3 dodatku I úmluvy se pravidla týkající se kumulace stanovená v článcích 3 a 4 protokolu č. 3 k dohodě, jak byla přijata smluvními stranami při uzavírání dohody[2], nadále mezi EU a Černou Horou uplatňují, a to do doby, než se začne úmluva používat v rámci všech smluvních stran uvedených ve zmíněných článcích 3 a 4.

2. Bez ohledu na čl. 16 odst. 5 a čl. 21 odst. 3 dodatku I úmluvy, pokud se kumulace týká pouze států ESVO, Faerských ostrovů, EU, Turecka a zemí zapojených do procesu stabilizace a přidružení, může být původ prokázán průvodním osvědčením EUR. 1 nebo prohlášením o původu.

[2] Úř. věst. L 108, 29.4.2010, s. 3.